

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Sector Bestuursrecht

zaaknummers: AWB 09/2823 WRO en AWB 09/2762 WRO

uitspraak van de enkelvoudige kamer

in de zaak tussen:

Vereniging Beethovenstraat-Parnassusweg,
gevestigd te Amsterdam,
eiseres sub 1,
gemachtigden J.E. Shaya en T. Eernstman,

Vereniging Vrienden van het Beatrixpark,
gevestigd te Amsterdam,
eiseres sub 2,
gemachtigde mr. A.A.M. Hessling,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam,
verweerder,
gemachtigde mr. drs. A. Wagenmakers.

1. Procesverloop

Verweerder heeft bij besluit van 28 april 2008 aan Armada Outdoor op grond van artikel 19, tweede lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (hierna: WRO) een reguliere bouwvergunning verleend, onder verlening van vrijstelling van de bepalingen van het van toepassing zijnde bestemmingsplan, voor het aanbrengen van een viertal reclame-uitingen aan het gebouw A. Vivaldistraat 150 (hierna: het gebouw). Op 24 december 2008 is de verleende bouwvergunning overgeschreven naar Ernst & Young.

Bij besluit van 13 mei 2009 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder de door eiseressen tegen de verlening van de bouwvergunning gemaakte bezwaren gevoegd behandeld en ongegrond verklaard.

Eiseressen hebben tegen dit besluit beroep ingesteld. Het beroep van eiseres sub 1 is bij de rechtbank bekend onder registratienummer AWB 09/2762 WRO. Het beroep van eiseres sub 2 staat geregistreerd onder nummer AWB 09/2823 WRO.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Op de brief van de rechtbank aan vergunninghouder, waarbij vergunninghouder in de gelegenheid is gesteld als partij aan het geding deel te nemen, is geen reactie gekomen.

De rechtbank heeft de zaak ter zitting behandeld op 13 oktober 2009. Namens eiseres sub 1 is verschenen gemachtigde J.D.M. Meurs. Namens eiseres sub 2 is verschenen de gemachtigde. Verweerder is verschenen bij voornoemde gemachtigde.

2. Overwegingen

De ontvankelijkheid

De rechtbank overweegt dat het bouwplan (ver) buiten het werkgebied van eiseres sub 1 is gelegen. Nu de reclame-uitingen voorts volgens de gemachtigde zelf enkel in de winter (mogelijk) zichtbaar zijn en ook dan enkel vanuit één flatgebouw, is het zicht op het bouwplan naar het oordeel van de rechtbank te beperkt om eiseres sub 1 om die reden als belanghebbende aan te merken. De gemachtigde heeft desgevraagd ter zitting verklaard dat het belang van eiseres sub 1 (met name) gelegen is in het tegengaan van precedentwerking ten aanzien van reclame-uitingen in het gebied Zuidas. Naar het oordeel van de rechtbank is ook dit – afgeleide – belang evenwel onvoldoende om eiseres sub 1 als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) aan te merken.

Het voorgaande leidt ertoe dat het beroep van eiseres sub 1 gegrond zal worden verklaard. Het bestreden besluit zal worden vernietigd wegens strijd met het bepaalde in artikel 7:1, eerste lid, in samenhang gezien met artikel 8:1, eerste lid, van de Awb, voor zover daarin het bezwaar van eiseres sub 1 ontvankelijk is verklaard. De rechtbank zal in zoverre zelf in de zaak voorzien en bepalen dat het bezwaar van eiseres sub 1 tegen het besluit van 28 april 2008 niet-ontvankelijk is.

Gelet op het bepaalde in artikel 8:74, eerste lid, van de Awb zal de rechtbank bepalen dat het door eiseres sub 1 betaalde griffierecht van € 297,00 door verweerder dient te worden vergoed.

Nu eiseres sub 2 naar het oordeel van de rechtbank wel terecht als belanghebbende is aangemerkt, zal de rechtbank onderzoeken of het bestreden besluit voor het overige stand kan houden.

Het bouwplan

De reclame-uitingen waarvoor bouwvergunning is verleend bestaan uit:

- een deel van het logo van Ernst & Young van circa 3 meter breed en 2,5 meter hoog aan de oost- en westgevel;
- het complete logo van Ernst & Young van circa 12,5 meter breed en circa 1,3 meter hoog aan de noord- en zuidgevel,

ter hoogte van de 23^e verdieping van het gebouw, bestaande uit LED-verlichting.

De bevoegdheid

Artikel 26, tweede lid, van de Verordening op de stadsdelen (hierna: de Verordening) bepaalt dat het college al zijn bevoegdheden overdraagt aan het dagelijks bestuur van de stadsdelen.

Artikel 35, eerste lid, van de Verordening bepaalt dat de gemeenteraad kan besluiten tot aanwijzing van een grootstedelijk project. Op grond van het tweede lid, aanhef en onder e,

wordt in het aanwijzingsbesluit bepaald welke aan het stadsdeelbestuur toegekende bevoegdheden worden teruggenomen.

Bij besluit van de gemeenteraad van 1 oktober 1997 (Gemeentebld, Afd. 1, nr. 502) is het project Zuidas aangewezen als grootstedelijk project. Hierbij zijn door verweerder de bevoegdheden teruggenomen ten aanzien van eigenlijk alle besluiten, maar in het bijzonder ook ten aanzien van besluiten op grond van de Woningwet en de WRO. Dit betekent dat verweerder bevoegd is te beslissen op bouwaanvragen in het gebied Zuidas.

Bij besluit van 7 december 1999 (Gemeentebld, Afd. 3, nr. 124) heeft verweerder mandaat gegeven aan het dagelijks bestuur van het stadsdeel Zuideramstel voor het nemen van besluiten volgens de Woningwet, de WRO of de Wet Milieubeheer, voorzover het bouwaanvragen betreft binnen het grootstedelijk projectgebied die geen specifieke samenhang hebben met de realisering van het project Zuidas. Dit besluit heeft tot gevolg dat het dagelijks bestuur van het stadsdeel bevoegd is bij mandaat te beslissen op bouwaanvragen die voldoen aan de bovenomschreven eis. Dit laat echter onverlet de op grond van het besluit van 1 oktober 1997 bestaande bevoegdheid van verweerder om te beslissen op bouwaanvragen binnen het projectgebied.

Bij besluit van de gemeenteraad van 29 oktober 2003 (Gemeentebld, Afd. 3A, nr. 97/490) is de bestuurlijke samenwerking voor het grootstedelijk project Zuidas gewijzigd. De bevoegdheidsverdeling ten aanzien van vergunningen is hierbij niet gewijzigd. Bij dit besluit behoort een bijlage in de vorm van een lijst, waarin de meest voorkomende vergunningen, die onder de bevoegdheid van het stadsdeelbestuur zijn blijven vallen, zijn opgesomd.

Op basis van genoemde lijst valt het onderhavige bouwplan volgens eiseres sub 2 onder de bevoegdheden van het stadsdeel, zodat verweerder niet bevoegd was te beslissen. Naar het oordeel van de rechtbank is dit niet juist. De aanduiding 'gevelreclame' in de lijst ziet naar het oordeel van de rechtbank niet op reclame-uitingen waarvoor een bouwvergunning vereist is. Anders dan 'vervanging gevelreclame' staat 'gevelreclame' namelijk niet onder het kopje 'bouwen en wonen/ subsidies' vermeld. Dit heeft tot gevolg dat het stadsdeel Zuideramstel naar het oordeel van de rechtbank niet (zelfstandig) bevoegd was om te beslissen ten aanzien van het onderhavige bouwplan. De stelling van eiseres sub 2 dat niet verweerder maar het dagelijks bestuur van het stadsdeel bevoegd was om over de aanvraag van de reguliere bouwvergunning te beslissen, wordt derhalve verworpen.

Het feit dat de deelraad van het stadsdeel Zuideramstel op 28 februari 2006 de 'Welstandsnota van Zuideramstel, deel E, toetsingscriteria reclame' heeft vastgesteld, doet aan het vorenstaande, anders dan eiseres sub 2 meent, niet af.

De ruimtelijke onderbouwing

De rechtbank overweegt dat de Dienst Ruimtelijke Ordening op 20 december 2007 een, zij het summiere, ruimtelijke onderbouwing voor het plan heeft gegeven. De rechtbank is met verweerder van mening, dat nu dat de reclame is aangebracht op een reeds bestaand gebouw en daarvan een relatief ondergeschikt onderdeel uitmaakt, er gelet op de jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 18 juli 2007, gepubliceerd onder LJ-nummer: BA9815, te raadplegen via www.rechtspraak.nl), redelijkerwijs geen bijzondere eisen aan de ruimtelijke onderbouwing hoeven te worden gesteld. Dit leidt tot het oordeel dat, anders dan eiseres sub 2 meent, de

ruimtelijke onderbouwing van het bestreden besluit voldoende te achten is.

De welstand

De rechtbank overweegt dat de Commissie voor Welstand en Monumenten (CWM) op 5 september 2007 positief heeft geadviseerd ten aanzien van het bouwplan. De CWM heeft hierbij terecht getoetst aan de Welstandsnota Grootstedelijke Gebieden en Projecten, die, anders dan eiseres sub 2 meent, is vastgesteld op 16 juni 2004.

Omdat daarna is vastgesteld dat het stadsdeel Zuideramstel in zijn welstandsnota reclamerichtlijnen heeft opgenomen, heeft de CWM op 26 maart 2008 opnieuw advies uitgebracht. In dit advies is overwogen dat de reclame-uitingen in maat, schaal en kleur bijzonder goed in het gevelbeeld zijn ingepast. Verweerder heeft echter in het bestreden besluit overwogen dat deze tweede toets niet vereist was, nu verweerder niet gebonden is aan door het stadsdeel opgestelde welstandseisen, maar aan de Welstandsnota Grootstedelijke Gebieden en Projecten van 16 juni 2004. Verweerder heeft dan ook enkel het advies van 5 september 2007 aan het bestreden besluit ten grondslag gelegd. Nu geen deskundig tegenadvies is overgelegd, kon verweerder, op grond van vaste jurisprudentie van de ABRvS (bijvoorbeeld de uitspraak van 27 juni 2007, gepubliceerd onder LJ-nummer: BA8134) doorslaggevende betekenis toekennen aan het gegeven advies.

Conclusie

Nu de gronden van eiseres sub 2 falen en de rechtbank ook anderszins geen aanleiding ziet om het bestreden besluit voor het overige onjuist te achten, zal het bestreden besluit voor het overige in stand worden gelaten.

Voor een proceskostenveroordeling of vergoeding van het griffierecht aan eiseres sub 2 ziet de rechtbank geen aanleiding.

Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep van eiseres sub 1 (AWB 09/2762 WRO) gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit voor zover daarin het bezwaar van eiseres sub 1 ontvankelijk is verklaard;
- voorziet zelf in de zaak door te bepalen dat het bezwaar van eiseres sub 1 tegen het besluit van 28 april 2008 niet-ontvankelijk is;
- bepaalt dat het door eiseres sub 1 betaalde griffierecht van € 297,00 (zegge: tweehonderd en zevenennegentig euro) door verweerder aan eiseres sub 1 dient te worden vergoed.
- verklaart het beroep van eiseres sub 2 (AWB 09/2823 WRO) ongegrond;
- bepaalt dat het bestreden besluit voor het overige in stand blijft.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M. de Rooij, rechter, in tegenwoordigheid van mr. A.E. Dutrieux, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 24 november 2009.

De griffier,

De rechter,

Tegen deze uitspraak kunnen een belanghebbende en het bestuursorgaan gedurende zes weken na toezending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State te 's Gravenhage.

Afschrift verzonden op:
DOC: C

24 NOV 2009

Kopie conform de griffier
van de Rechtbank Amsterdam